

*Mõistusabieliu
kreeklasega*

Kandy Shepherd

Romantika

Kandy Shepherd

---

*Mõistusabielu
kreeklasega*

Inglise keelest tõlkinud Ruth Vestel

ERSEN

Originaali tiitel:
Kandy Shepherd
Conveniently Wed to the Greek
2017

Kõik õigused käesolevale väljaandele, kaasa arvatud õigused kogu raamatu või selle üksiku osa kopeerimisele ja levitamisele ükskõik millisel viisil, kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse viili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Tõlkinud Ruth Vestel
Toimetanud Marje Mändsalu
Korrektuuri lugenud Inna Viires
Kaane kujundanud Reet Helm

© 2017 by Kandy Shepherd
© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus ERSEN, 2019.

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

D09367219
ISBN 978-9949-82-471-7

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval
veebipoest **www.ersen.ee**

Tänuga Catherine'ile ja Keithile,
et tutvustasite mulle Joonia saarte ilu.

Esimene peatükk

Adele Hudson oli joogaõpetaja juhiste järgimisele liiga keskendunud, et pöörata erilist tähelepanu hilinejale, kes temast vasakul koha sisse võttis ja joogamati lahti rullis. Ta märkas silmanurgast, et too on pikk, tumedapäine ja sportliku kehaehitusega, mida võiski joogaga tegelejast arvata. *Kena*. Aga sellega naise huvi ka piirdus.

Seda seni, kuni Adele üritas ühel jalal seistes ja teise talda reie siseküljele toetades tasakaalu hoida ning *vrksasana*'t* ehk puu asendit teha. Algajale tundus harjutus teostamatu. Miks ta oli arvanud, et joogakursus on hea mõte?

Dell piilus vargsi naabrit, et näha, kas tollel läheb paremini. Mees hoidis pingutuseta asendit, laiad õlad, kitsad puusad ja päevitunud lihaselised käsivarred täiuslikult ühel joonel. Adele tundis mehe ära ja oli nii vapustatud, et pidi püstipüsimiseks kätega vehkima.

Alexios Mikhalis. See ei saa olla tema. Mitte siin, üksildases spaas New South Walesi lõunarannikul, kuhu Adele oli tulnud rahu otsima. Mitte nüüd, kui ta nii meeleheitlikult vajas ühtäkki peapeale pööratud elus selgusele jõudmist ja uue kursi võtmist. Aga teine põgus pilguheit kinnitas mehe identiteeti, kuigi too nägi välja täiesti teistsugune kui kolme aasta eest, kui

---

* *Vrksasana* – puu (pr). *Toim*

ta oli üritanud kohtus Adele'i mainet maataste teha. Ta oli teinud naise karjääri hävitamiseks kõik endast ole-neva. Ja see oleks tal äärepealt õnnestunud.

Adele'i läbis hirmujudin, mis ähvardas tasakaalu kaotamisega rohkem kui ühel moel. Alex oli viimane inimene maamunal, keda ta oleks tahtnud kohata. Ilma mehe vastu kaitsevallide püstitamisetagi oli tal niigi paljust mõelda. Dell pööras kähku pilgu mujale ja palvetas, et vana vaenlane teda ära ei olnud tund-nud. Pärast nende viimast kohtumist oli Alex läbi ela-nud tragöödia, aga naine kahtles, et mees selle pärast vähem halastamatu on. Mitte siis, kui asi puudutab teda.

„Sirutuge kroontšakra kaudu,“ juhendas jooga-õpetaja tüüne häälega.

Aga sellest polnud kasu. Dell ei suutnud enam kes-kenduda. *Miks mees siin on?* Mida rohkem Dell pinguta-s, et väriseval jalal tasakaalu hoida, seda võimatum asend tundus. Ja põrgu päralt, kuidas ta peaks kroon-tšakra kaudu sirutama? Kuigi naine püüdis kõigest väest keha ühel joonel hoida, kaldus ta küljele, võttes suuna häbistavale elemendist väljaminekule.

Keegi haaras tugevalt Delli küünarnukist ja aitas tal püsti jääda. *Tema.* „Pea nüüd!“ ütles sügav mehehää, mida teised võinuks külgetõmbavaks pidada, mis aga naise arvates oli ähvardav ja ennast täis.

„T-täna teid,“ ütles Dell. Ta hoidis lõua all, pilgu kõikjal mujal, ainult mitte mehel, ja teeskles nähtama-tust. Aga see ei läinud läbi.

Alex pigistas Delli küünarnukki. „*Sina*,“ venitas ta, nii et see kostis solvanguna.

Naine pööras pead ja kohtas mehe kullipilku. Alexi silmad olid nii tumedad, et paistsid peaaegu mustad. Dell lõi pea püsti ja üritas asjatult hääle värisemist varjata. „Jah, *mina*.“

Nende viimane kohtumine oli naisele mällu sööbinud. Alex oli seisnud kohtumaja trepil üks aste Dellist kõrgemal ja kasutanud kõrguse vahet ähvardusele kaalu andmiseks. „*Kohtunik võis küll sinu kasuks otsustada, aga sa ei pääse terve nahaga. Võid kindel olla.*“

Kuigi Alex oli pärast seda üle elanud raske kaotuse, ei kahelnud Dell, et mees mõtleb praegugi iga sõna öeldust tõsiselt.

„Mida sina siin teed?“ Alexi kuulus nägus näolapp kiskus kulmukortsutusest kipra.

„Kas peale selle, et üritan joogat õppida?“ küsis Adele. Naine naeris närviliselt nagu alati, kui tundis end survestatuna. „Puhkan, lõdvestun, teen kõike, mida spaasse puhkama tulles tehakse.“ Ta ei söandanud lisada, et *hindab uut pubkekeskust*.

See oli ärihaist hotelliomanik, kes oli otsustanud temaga mõõgad ristata. Dell oli toidukriitik, kes oli söandanud kirjutada laitva arvustuse tema impeeriumi kõige tuntumast restoranist. Alex oli kohtusse kaevanud ajalehe, kus Adele töötas, nõudnud hullumeelselt suurt valuraha ja protsessi kaotanud.

Alex Mikhalisele ei meeldinud kaotada. Võidukus kuulus imago hulka, mille ta enda ümber oli loonud – külalislahke mogul, kellele kuuluvad Sydneys

ööklubid ja restoranid, mis kohe pärast avamist said populaarseteks kokkusaamiskohtadeks, pühkisid teelt konkurendid ja tõid sisse miljoneid. Veidi aega enne Delli laineid löönud arvustust oli ajaleht ühes artiklis iseloomustanud Alexit kui maagilise puudutusega elumehest ärihaid.

Pärast stseeni kohtumaja trepil oli Adele hoolikalt hoidunud Alexi teele sattumisest. Siis oli mees kadunud seltskonnamaastikult, mis seni oli olnud ta mängumaa. Isegi Delli kõige kartmatumad kolleegid polnud suutnud teda leida. *Ja siin ta on.*

„Sa jälitasid mind,“ ütles Alex.

„Ma ei teinud midagi sellist,“ ütles Dell. „Miks ma peaksin...?“

„Palun *vaikust.*“ Joogaõpetaja hääl polnud enam zeni moodi.

„Räägime väljas,“ sosistas Alex kurjakuulutavalt, hoides endiselt Adele'il küünarnukist kinni.

Naine oleks tahtnud küünarnuki mehe haardest ära rapsata, toetada käed talle rinnale ja tõugata. Aga ta oli siin külaline – omaniku isiklikul kutsel – ega tahtnud tüli tekitada.

„Palun vabandust,“ liigutas ta joogaõpetajale suud ja lahkus saalist, tänulik, et ei pea enam neid naeruväärselt raskeid asendeid proovima.

Kui joogasaali uks oli nende selja taga kinni langenud, seadis Dell sammud ühe poole väikestest külalis-salongidest, mis olid mööda kuurorti laiali paisatud. Madala laua ümber oli neli lihtsat valget nahktooli. Maast laeni aknast avanes vaade Vaiksele ookeanile,

mis nõtkete Austraalia eukalüptide taga sügishommiku päikeses pimestavalt silledas.

Nüüd raputas naine Alexi käe maha. „Milles asi?“

„Mul on õigus privaatsusele,“ pigistas Alex kokkukurutud huulte vahelt.

Delli jahmatas taas, kui teistsugune suurärimees välja näeb. Polnud ime, et ta Alexit kohe ära ei tundnud. Varem oli mees olnud moeliider, kandnud firmariideid, moodsalt pügatud habet ja hobuse-saba – välja arvatud kohtus. Temast kiirgas mehelikkust. Adele oli tihti pead murdnud, mida mees imago all varjab. Nüüd nägi Alex välja pigem matkaselli kui butiigi püsikliendina – tema tugev lõug oli raseeritud, mustad juuksed lühikeseks pöetud, hallid dressipüksid ja valge särk rõhutasid pumbatud lihaseid. Paljaks kooritud. Ja isegi nägusam kui varem. Tõttõelda just Delli mehetüüp – kui tegu oleks kellegi teise kui Alexiga.

„Kuidas ma sinu privaatsust rikun?“ küsis naine. „Kas osaledes samal joogakursusel, kus sinagi juhtumisi käid? Mul polnud sinu siinolekust õrna aimugi.“

„Sinu ajaleht saatis su mind jälitama.“ See oli väide, mitte küsimus.

„Ei, seda see ei teinud.“ Tõsiasi, et Dell enam ajalehe juures ei töötanud, polnud Alexi asi. „Olen toidukriitik, mitte uuriv ajakirjanik.“

Alex muigas mõrult. „Mis vahet sel on? Meediale tähendan ma head läbimüüki. Ükskõik kui palju ma ka vaeva pole näinud, et mitte radari ulatusse sattuda pärast... pärast...“

Nähtavasti ei suutnud Alex neid sõnu välja öelda. Dell märkas mehe pingul suud, meeleskohtadel üksikuid halle karvu muidu mustades juustes. Alex oli kolmekümne kolme aastane – kolm aastat Dellist vanem –, ometi oli tema ilmesse sööbinud põhjatu väsimus.

Delli selgroogu läbis järjekordne külmavärin. Kuidas toimida? See rikas ja mõjukas mees oli olnud tema vaenlane. *Ta oli ähvardanud kätte maksta.* Dell oli veendunud, et Alexi kohtukaebus oli osalt tema töö kaotamise põhjus. Aga kuidas ta sai mehe peale viha pidada pärast kõike seda, mida too oli pidanud taluma?

„Ma tean,“ ütles Dell, andes endale täielikult aru, et sõnadest ei piisa. Kõigest mõned kuud pärast kaotust kohtus oli hullunud relvastatud kurjategija Alexi kihlatu ühes tema kesklinna restoranis pantvangi võtnud. Naine polnud sellest eluga välja tulnud. Mehe lein, viha ja valu olid olnud meediaväljaannetes esilehe uudis. Siis mees kadus.

Alex noogutas vaikides.

„Tunnen kaasa,“ ütles Dell. „Tahtsin... Tahtsin sulle kaastunnet avaldada, kui... kui see juhtus. Aga me polnud just sõbrad, seepärast ma seda ei teinud. Olen seda alati kahetsenud.“

Alex häälitsetes ja rehmas käega, nagu Delli sõnu minema pühkides. Aga naine oli rõõmus, et sai viimaks kaastunnet avaldada.

Delli üllatas kaastunne, mis teda mehe ilmetut nägu nähes haaras. *Ta kaotas kõik.* Naine ei teadnud, kus Alex oli vahepeal olnud ja miks ta on nüüd tagasi.

Mehe värvikas ja traagiline minevik tegid temast vaieldamatult meedia huviväärsuse. Aga naine ei kavatsenud teha tema saladusest kõmu-uudist, müües loo temaga kohtumisest mõnele meediaväljaandele maha, hoolimata tõsiasjast, et see oleks toonud sisse hulga raha, mida ta nii hädasti vajab.

„Võid olla rahulik, mina sinu asukohta ei avalikusta,“ ütles Dell. „Ma ei räägi sellest oma ajakirjanikest tuttavatele. Ei kirjuta sellest blogis. Olen siin nädalasel puhkusel. Hoian sinu teelt kõrvale.“

Adele lahkus aeglases tempos, jättes Alexi tuseselt Big Ray rannavett vaatama. Mingil juhul ei tohtinud mees arvata, et ta tema eest jooksupalu põgeneb.

Teoreetiliselt poleks Alex pidanud Adele Hudsoniga kohtuma. Bay Breeze'i spaa oli mõeldud rahulikeks mõtisklusteks, samuti holistiliseks teraapiaks. Puhkekeskuse valgetes õhurikastes ruumides oli kohti omaette olemiseks ja privaatsuseks.

Aga kõigest tund pärast joogatundi kohtus Alex Adele'iga külalissalongis. Naisel olid endiselt jalas joogapüksid ja seljas nabapluus. Ta uuris taimeteede valikut ja sädistas elavalt vanema hallipäise naisega, kes tegi sedasama. Alex oli kofeiini jahtimas, aga ta ei taganenud. Tal polnud sellist harjumust. Ta oli alati vastasseisust võitjana välja tulnud.